



VERENIGING

44. Vereniging Het Edelhert

Opgericht

7501 DE APeldoorn
KvK Apeldoorn 40101073
www.hetedelhert.nl
info@hetedelhert.nl

Persoonlijk

Z.E. de heer Dr. H. Bleker
Ministerie E.L. & I.
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

Apeldoorn, 4 november 2011

svp de brief inscannen en
innemen op directie.

Excellentie,

Met veel belangstelling en waardering heeft Vereniging Het Edelhert (verder: VHE) kennis genomen van de concepttekst van de Natuurwet. VHE onderschrijft de argumenten van het ministerie om de Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet 1998 en de Boswet in één wet te verenigen. Eenduidigheid, minder bureaucratie en aansluiting aan de Europese ambities en –doelen die in de Vogel- en Habitatrictlijnen zijn verwoord dragen ons inziens bij aan duidelijkere en beter te handhaven regelgeving en realisatie van doelen dan nu het geval is.

Toch wil de VHE een aantal zaken bij U onder de aandacht brengen die ons inziens niet juist zijn gesteld of op een verkeerde visie berusten. Uit de aard van onze doelstelling gaat onze aandacht daarin speciaal uit naar de positie van het edelhert, damhert en wilde varken. Hoewel het wilde varken niet direct staat vermeld in onze doelstellingen menen wij toch dat vanwege het ontbreken van een greunium waarin de belangen van deze soort behartigd worden, wij ook in het belang van deze soort reageren.

Status quo: de Flora- en faunawet

Onder de vigerende wet- en regelgeving behoren het edelhert, damhert en wilde varken tot de beschermde inheemse diersoorten waarop afschot slechts mogelijk is in een aantal gelimiteerde gevallen. Deze limitatie vloeit voort uit de Flora- en faunawet en is verwoord in paragraaf 3 van voornoemde wet. Afschot ex artikel 68 is slechts mogelijk op basis van een door GS goedgekeurd faunabeheerplan ex artikel 10 van het besluit Faunabeheer. Deze aanpak biedt de garantie op een (op provinciaal niveau) planmatige aanpak van deze grote hoefdieren met een complexe sociale structuur.

De Natuurwet

Het ree, edelhert, damhert en wilde varken worden in de nieuwe natuurwet gerekend tot de bejaagbare diersoorten, met dien verstande dat voor het ree en damhert (als zodanig genoemd in de concept wettekst) en/of het edelhert (niet in de concepttekst maar wel als zodanig genoemd in de memorie van toelichting) een afschotplan zal worden vereist. Het is VHE overigens niet duidelijk of dit ook voor het wilde varken zal gaan gelden; deze duidelijkheid is wel gewenst.

De borging van een planmatige aanpak

VHE ziet in de plaatsing van de soorten ree, edelhert, damhert en wild zwijn in de categorie bejaagbare diersoorten geen probleem, mits gekoppeld aan een wettelijke borging van een planmatige aanpak op (minimaal) leefgebiedsniveau. Grotere hoefdieren hebben immers een leefgebied dat het grondgebied van WBE's ruimschoots overstijgt en in sommige gevallen zelfs in meerdere provincies is gelegen. VHE is van mening dat een goed planmatig beheer van grotere hoefdieren slechts mogelijk is als het gehele leefgebied van de betreffende populatie grote hoefdieren betrokken wordt in de planvorming betreffende het beheer van die diersoorten, ongeacht eigendomssituatie of administratieve begrenzing.

In de conceptteksten van de nieuwe Natuurwet wordt de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een planmatige aanpak in het kader van de bestuurlijke decentralisatie echter op een veel lager niveau gelegd: het zijn de WBE's die nu verantwoordelijk worden gesteld voor het opstellen van een afschotplan en niet langer de provinciale Faunabeheereenheden. Vanwege het ruimtelijk beperkte blikveld van de WBE's ten opzichte van de op provinciaal niveau opererende FBE's, vreest VHE dat hiermee een planmatig en efficiënt beheer van het edelhert en het damhert op het juiste landschappelijke niveau in het geding komt. VHE bepleit daarom dat het beheer van edelhert, damhert en het wilde varken daarom planmatige en ten minste op leefgebiedsniveau plaats dient te vinden.

Speciale aandacht vragen we voor het wilde varken: deze soort lijkt vogelvrij te worden omdat voor deze soort kennelijk geen afschotplannen meer zullen worden vereist. Hiermee zijn we voor deze soort weer terug in de 60'er jaren van de vorige eeuw waarin het wilde varken tot het zogenoemde schadelijk wild werd gerekend en er geen sprake was van planmatig beheer in relatie tot de sociale- en gedragsstructuur van deze soort. De problematiek, maar ook de sociale- en gedragsstructuur van het wilde varken vragen echter evenals het edelhert en het damhert om een planmatige aanpak op een daarbij passende landschappelijke schaal.

Leefgebiedbenadering

VHE stelt voor om ten aanzien van het beheer van de grote hoefdieren in Nederland uit te gaan van een leefgebiedbenadering, waarbij er op landelijk niveau beleid wordt gemaakt ten aanzien van deze diersoorten. VHE is groot voorstander van het aanwijzen van leefgebieden (ook wel aan te duiden als kerngebieden)¹, randzones² en nul(stand)gebieden³ voor grote wilde hoefdieren en verzoekt u derhalve om deze visie op te nemen en uit te werken in de nieuw op te stellen Natuurwet. Een voorbeeld van een dergelijke uitwerking kan gevonden worden in een recent advies voor edelherten in de provincie Utrecht (Borst, Spek & Worm, 2011) en in de in november a.s. te publiceren beleidsnota voor Damherten in Nederland door VHE. Bij de uitwerking kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het instellen van een coördinerend orgaan op leefgebiedniveau.

¹ Het areaal waar de soort mag voorkomen en zich ook blijvend mag vestigen.

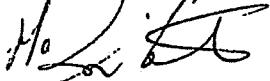
² Het areaal waar de soort weliswaar mag voorkomen, maar waar blijvende vestiging moet worden voorkomen.

³ Het areaal waar het voorkomen van de soort ongewenst is en waar deze ook wordt bestreden om vestiging te voorkomen.



Ik vertrouw er op u hiermee voldoende van informatie te hebben voorzien en ben altijd bereid om onze zienswijze nader te onderbouwen.

Met vriendelijke groet,



Jozef Linthorst

Voorzitter Vereniging Het Edelhert.